

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

Cea din urmă pescuire. »Este Domnul«!

După Ev. Cs. L. de Dr. Masznyk Endre.
(Ioan 21, 7)

Pe când femeile în dimineața zilei întâia a săptămânii, mergeau să ungă corpul scumpului lor mort, intrând în mormânt nu L-au aflat acolo îngerul Domnului atuncia le-a spus deja: „Spuneți ucenicilor, că El a înviat din morți și va merge mai nainte decât voi în Galileia, acolo i-L veți vedea“!

Așa a și fost. Femeile au fugit cu mare bucurie și au dat de știre ucenicilor, că să se grăbească a merge în Galilea, acolo se vor întâlni cu El.

Ucenicii natural că la aceasta veste s'au și pregătit de drum. Căci doar la propunerea lui Petru erau și hotărâți deja, că se vor duce acasă și se vor reîntoarce fiecare la vechea meserie, la pescuit. Ce ar fi și putut face altceva? Dacă Păstorul a fost bătut, -- oile se înprăștie.

Apoi nici nu mai aveau casserie comună, din care și-ar fi putut susține întreținerea vieții. A trăi inse totuși trebuia din ceva. Dacă nu din altceva, apoi din munca lor cinstită.

Ei s'au instalat din nou unde era casa lui Petru: în Capernaum. Și casa lui Petru și acuma a fost acela centru unde după muncă se adunau și prin convorbirea celor întâmplare își renoiau dulcele amintiri; ale timpurilor trecute, cari acuma le cauzea o durere scumpă.

Și oare despre cine vor fi vorbit mai mult și de mai multe ori, decât tocmai despre El, despre Măestrul! Deoarece acolo, în acel ținut, tot obiectul numai pe El i-L aducea în mintea lor!

Atuncia s'antâmplat, că într'o siară erau împreună — Scriptura îi și amintește pe rând: Simon Petru și Toma și Natanael, fiii lui Zbedei și încă alți doi ucenici erau împreună și după convorbire Petru le-a zis: „Mă duc să prind pește“! — atuncia ceilalți — parecă au presimțit ceva, pe

dată zic: „Mergem și noi cu tine“!

Și au mers la marginea lacului și în puterea nopții când este timpul cel mai potrivit de-a pescui, au plecat cu barca și și-au aruncat mreșile. Cu toate însă osteneala le-a fost înzadar. N'a fost Domnul cu ei, nici n'au prins nimica în aceia noapte.

Deja se revârșea de ziuă, pecând oboșiți, descurajați visleau înafoi spre țărm iată că prin zori ei zăresc o ființă, care se părea că numai pe ei îi aștepta, fără de cuvânt stătea înaintea lor. Era Măestrul, — dar ei nu-L cunoșteau. Inse pe când ajung aproape de El, a și vorbit. Adeca prins-ați ceva? Sărmani pescari triști răspund: Intr'adevăr nimica“! Acum dară — a continuat mai departe străinul — „Aruncați mreșea în partea dreaptă și veți găsi“.

Și au procedat după poruncă. Au aruncat mreșile și iată că nu le puteau ridica de mulțimea peștilor, — căci Domnul era cu ei.

Ioan, ucenicul cel iubit, care întotdeauna își rezima capul pe pieptul Domnului și care înțelege mai bine bătaia inimei și vorba lui Isus acesta și de data aceasta înțelege mai întâi și simțește. Inima lui îi șoptea aceia ce el și spune lui Petru: „Este Domnul“!

Atunci Petru, ucenicul cel înflăcărat, care dintre ei întotdeauna se înflăcăra mai întâi, la auzul înștințărilor și faptelor mari, — el a fost și de data aceasta, care pe dată ce

a auzit, că Domnul stă năntea lor, îndă își pune cămașa (căci era desbrăcat) și se aruncă în mare și până-când ceialalți se apropiau cu corăbioara (nu erau departe de țărm numai ca la 200 de coți) și așa trăjiau mreșile pline cu pești după ei, —el când înotând, când călcând apa cu picioarele așa se silea spre țărm și ajungând acolo se aruncă la picioarele Domnului.

Pe țărm îi aștepta un foc blând de cărbuni aprinși. Pe jar se frigea pește și acolo era și pâinea. Modesta hrană pentru lucrătorii oboșiți. Isus inse le-a zis lor: „Aduceți din pești, pe cari i-ați prins acum“.

Atunci Petru s'a dus la corabie și a tras mreșea la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei pești mari; și măcar că erau atîția, tot nu s'a rupt mreșea. Inse Isus, pe care deja i-L cunoștea fiecare, din care cauză nici-unul nu mai întreba: „Cine ești“? — Le-a zis: „Veniți și prânzați“! A luat pâinea și le-a dat-o; tot așa a făcut și cu peștele.

Aceasta le-a fost cea din urmă pescuire. Și aceasta pescuire a devenit simbol veșnic. Simbol veșnic, referitor la aceia pescuire, la care îndeosebi Domnul era avizat deja de le începutul activității sale și care a și început cu toată voința și puterea veșnicul simbol a pescuirii oamenilor.

Cât au fost numai ei și Domnul stătea departe de ei pe țărm, s'au ostenit numai în zadar. Noaptea era

întunecoasă, chiar așa de întunecoasă ca sufletele oamenilor din cauza păcatului și n'au putut prinde niciun pește, n'au putut mintui nici'n suflet. Căci se apucaseră la lucru, fără de Domnul. Dar pe dată ce Domnul a apărut naintea lor și L-au cunoscut: au prins mare mulțime de pește, căci aproape li-se rupea mreja. Căci cu Domnul împreună toate sunt cu putință.

Pescuirea ar merge și astăzi. Căci întunerecul este tot atîta de mare, precum a fost atunci. Pescarii se și ostenesc, — dar nu prind nimic. Numai se tot plîng și se va-etă mereu neputincioși. Se pare că azi mâine, nici atîta pește nu vor putea prinde, din care să poată trăi!

De unde vine aceasta? Deacolo, că ne-am prea îndepărtat dela țărîm și Domnul a dispărut din vederea noastră. Nu-L mai vedem și chiar dacă din întâmplare vislim aproape de El, — nu este „ucenic iubit“, nu este, cine să zică: este Domnul!

Însă Domnul și astăzi stă acolo, pe marginea mării plină cu pești, în zori de zi, figura-I blîndă apare înaintea ochilor noștri înpăenginiți, dar nu-L cunoaștem, deci demulțorii ne strigă: „Aruncați mreaja în partea dreapta!“

Totul în zadar. Nu este acel ucenic curajos, care să se arunce în mare și când înotînd, când călcînd apa, să se grăbească la El și să se arunce la picioarele Lui.

Nu este nici unul! Deaceia înzadar ne obosim! Fără de El nu putem face nimica.

Deaceia Vino Doamne! aibi milă de noi. Dacă noi ne-am îndepărtat de Tine, Tu vino aproape de noi. Coboară-Te chiar în corăbioara noastră și învață-ne să pescuim și coboară și în inimile noastre și ne învață a crede, cu credință a ne ruga și a lucra.

Vino Doamne și fi Tu puterea celor neputincioși și speranța celor desnădăjduți.

Fi tu Mântuirea în toate!

Trad. de P. BOȘOROGAN

IROD și IOAN

Pe timpul lui Ioan Botezătorul, trăia în Galileea, ca guvernator, Irod. Acest om era cât se poate de rău și destrăbălat ca mulți alții. A luat femeia fratelui său Filip, dînd cu aceasta o rea pildă în popor. Ioan a predicat cu asprime contra fărădelegi. Ioan zice: „Nuți este îngăduit să îți nevasta fratelui tău!“ Discuția între Ioan și Irod a ajuns așa de departe, încât Ioan a câștigat inima lui Irod. Irodiada, la fire ca Isabela avea necaz de moarte pe Ioan și dorea să-l omoare, dar nu putea din cauză că Irod se temea de două lucruri:

1. Se temea de popor, fiindcă

poporul ținea la el ca la un mare profet și . . .

2. Se temea de Ioan. Ioan nu era așa de mult persecutat de Irod ca de femeia lui. Ucenicii lui Ioan erau liberi să-l cerceteze pe Ioan și să vorbească cu el. Irod ocrotea pe Ioan, așa ne arată Ev. Marcu, probabil mai mult de femeia lui cari era setoasă de sângele lui Ioan din cauza că a muștrat pe Irod pentru ea. Irod asculta la predicile lui Ioan cu plăcere și inima lui era spre a se hotărâ la o viață adevărată, însă aceste idei sfinte sădite în inima lui Ioan, erau zmulse când să întâlnească cu femeia lui acasă.

Ea mereu îl pisa cu vorbele ei, pentru-ce nu omoară pe Ioan și atunci când î-l vedea neliniștit, ea să gândească că probabil o lasă, știind că iar să gândește la Ioan. Sărmanul Irod! . . . Om chinuit; de cugetul lui, femeia lui, predicile lui Ioan și pe lângă toate acestea se gândea la Ioan că nu e un om fără căpătâi, ci din contră el îl știa om neprihănit și sfânt. Marcu. 6 : 20.

Sosi vremea că într'o zi, ziua nașterii lui, să gate cu acela pe care l-a ocrotit până acum. focul feței Irodiadei și vinul ce s'a suiat în capul lui a făcut ca să facă votul ce l-a făcut, negândindu-se poate că fata se va mulțumi cu capul lui Ioan. Intristarea l'a lovit și pe el ca pe Iftae, însă votul odată dat nu l-a mai putut întoarce,

În închisoare s'a sfârșit acela care mai'nainte predica poporului pocăința ucenicii lui l-a îngropat, însă remușcarea lui Irod și a femeii lui nu v'a putea nimeni s'o descrie. Ferice de cei cu conștiința lor împăcată. Aceia așteaptă un viitor de aur, neșters din cartea veșniciei, iar acei cu remușcări sufletești, chinuiți vor fi aici, iar veșnicia îi așteaptă ca să li-se mai adoăge la suferința ce o poartă aici pe pământ în sufletele lor. Faceți bine și veți fi cu conștiința împăcată și sufletul liniștit Ps. 119 : 14.

BĂLGĂRĂDEANU AVRAM
Jugoslavia

PĂCATUL UREI.

Sfânta Scriptură ne spune, că cel ce urește este un ucigaș de oameni. Ura nu este un păcat mic, ci este păcat mare și îngrozitor, ea naște pe minciuna, clewetirea și pe pizma. Cine urește pe altul; este natural că și mințește despre el tot felul de neadevăruri, apoi îl clefetește (vorbește de rău) către toți. Născocoște diferite scuze false. Toate acestea sunt amestecate cu otrava pizmei, din inima lui. Ura este o boală rea molipsitoare și prea greu se poate vindeca; ea este la fel cu lepra. Deacea pe cel lepros, trebuiește a-

lungat afară din popor, ca să nu infecteze cu boala lui, pe cei sănătoși.

Totuși o singură speranță ar mai fi și pentru acest fel de boală.

Dacă leprosul urei, s'ar putea întâlni cu Domnul Isus Christos, și și-ar mărturiși păcatul urei sale, Domnul l'ar putea vindeca. Scumpe cititorule, fi atent, și te ferește de acest păcat grozav al urei. Nici nu primi, nici nu te apropia de cel ce urește pe fratele său, ca să nu fi aruncat și tu în locul cel de foc. (Apocalips 21 : 8).

I. MÎRZA

S'A ÎNPLINIT UN AN

La 30 Aprilie a. c. s'a împlinit un an dela moartea neuitatului nostru profesor și frate, DAN T. HURLEY. Cu inima pătrunsă de adîncă durere, ne aducem aminte de trecerea din această viața, a celui mai iubit misionar, ce ne-a fost dat să avem în țara noastră. Bîldețe, iubirea și rîvna pentru mîntuirea sufletelor caracterizau nobilul său suflet. Ca orice misionar, ce pleacă în țări streine, fără a ști dacă se mai reîntoarce în patria sa; și vai — câți nu s'au mai reîntors, ci au murit la datorie — așa și acest erou, nu s'a mai reîntors la țara sa naturală, ci a căzut pe câmpul de luptă ca cel mai bun ostaș al lui Christos.

A murit departe de țara și prietenii săi. Bîldețe sa era cunoscută de toți. Iubirea ce a avut-o pentru țara și poporul nostru, este chezeșuită prin mormântul din Cimitirul protestant, din București. Iar rîvna pentru mîntuirea multora; la pogorit în mormânt, mai înainte de timp.— Intocmai ca un luceafăr, ce-și oglindește lucirea-i măreață pe firmamentul ceresc, apoi dispare în neant; așa ai dispărut din orizontul speranței noastre, ca să te înalți mai sus, în sferile divine, unde vei străluci pe bolta eternului cer. Iar noi, cari am fost încălziți de-atâtea ori de razele luminei tale am ramas privind în sus; la dăra ce ai lăsat în urma căderii sau mai bine zis a înălțării tale, mai sus, mai sus, spre eternul infinit.

P. BOȘOROGAN

MISIUNE

Din Ohaba. jud. T. Mică primim cea mai bună veste despre femeile din soc. „Marta“. Ele din lucrul mânilor lor, au cumpărat o grădină de 280 stj. pentru ca pe acel loc să se zidească o frumoasă biserică. Deși trista veste a crizei și mizeriei răsună în tot locul, totuși unde este unire și dragoste de lucrările lui Dumnezeu, se poate face orice. Pe lângă că au cumpărat din banii lor loçu, ele au votat că încă vor mai

face și ușile și ferestrele la casa de rugăciune. Ferice de biserica care are în sânul ei așa femei.

*

La fondul casei săracilor, sa primit suma de lei 300 dela surorile din Hălchiu, jud. Brașov, Ioan Ranca I. Dinu Păjida 100, Soc. femeilor Noj-lac 50 Lei. — Se adeverește că toate sumele publicate în Gl. Ev. au intrat la caserie.

N. BÎLDEA cassier
Hăpria jud. Alba.

◆◆◆◆

SERBĂRI.

În ziua de 24 Aprilie a. c. cu ajutorul Domnului, s'a deschis o nouă filială a comunității noastre în comuna Limba jud. Alba. Cu ocaziunea aceasta, s'a ținut o frumoasă serbare, la care au participat mai multe suflete din loc și jur.

Serviciul a fost condus de cătră fr. diacon Ieronim Schiau, din Daia Română.

* * *

În a II-ză de Paști a. c. în com. Păclișa jud. Alba s'a dat o frumoasă serbare, a Școalei Duminecale; condusă de fr. S. Țion.

Frații din Alba-Iulia (Partoș) au participat la programul serbării cu corul vocal, asemenea și frații pred. Gh. Cristea și S. Gavriș au servit cu frumoase indemnuri, au mai vorbit în fața publicului și frații I. Ciorcea

Gh. Boșorogan și alții.

Ținem se amintim că Șcl. Dum. în bis. bpt. din Păclișa, este bine organizată; având 5 clase, cu 70 elevi (dela 3 ani până la 84). N. R. Organizați și sprijiniți Școalele Duminecale.

V. DRĂMBĂREAN
sec. Șc. Dum.

◆◆◆◆

CĂSĂTORII

În ziua de 6 Martie a. c. s'a serbat cununia fr. Sălcău Petru cu sora Susana Avram din Cisteiul-Rom. jud. T. Mică.

Serviciul s'a ținut în casa de rug. din loc, de cătră fr. pred. Cozman Gh. ajutat de fr. Coldea I.

Biserica din loc și cei veniți la nuntă, au avut o mare bucurie cu aceasta ocaziune. Dorim ca Domnul să binecuvinteze tînăra pereche.

* * *

În 8 Mai a. c. a avut loc serbarea cununiei, a fr. Nechie Cazan cu sora Anicică Mureșan ambi din com. Ohaba jud. T. Mică. Actul cununiei a fost îndeplinit prin fr. pred. Schiau Ier. și diaconul S. Broscățan. Binecuvântarea Domnului să fie peste tînăra pereche.

* * *

În ziua de 8 Mai a. c. s'a celebrat căsătoria religioasă a fr. Hilga Loghin cu sora Floarea Jorj, în bi-

serica din Ampoia jud. Alba.

Serviciul a fost oficiat de lucrătorii Gl. Cristea și V. Opruța. Corul din Alba-Iulia a înpodobit serbarea. Dorim noilor căsătorii viață fericită.

TREI FETIȚE!

Ana de 6 ani, Maria de 4 ani și Paraschiva de 2 ani, sunt orfane de mamă; cine dorește să le adopteze (ia de suflet) să se adreseze la biroul nostru.

NECROLOG.

In ziua de 16 Martie a. c. a fost înmormântată sora Iliana Miha din Daia-Rom. Aceasta soră, deși s'a întors la Domnul, în zilele ei celea mai din urmă; totuși a servit cu drag pe domnul, și din anii vieții sale de 88 ani, a treit și pentru Mântuitorul ei 11 ani. Serviciul s'a îndeplinit prin pred. Dan I. și Schiau Ieronim.

* * *

In ziua de 14 Aprilie a. c. a fost înmormântat fr. Cozma Ioan, fost soldat la Reg. 4 Gr. Deva.

Numitul era din com. Aciuța jud. Arad. Serviciul funebru a fost îndeplinit de pred. I. Mârza, iar onorurile militare au fost date de un ploton de soldați în frunte cu 2

ofițeri.

Inhumarea s'a făcut în cimitirul baptist din loc; iar cu cântări funebre a servit corul din Deva și Simeria.

* * *

La 25 Martie a. c. a fost dusă la celea vecinice, fetița Maria Filip din Lupeni jud. Huned. Ea a fost cea mai bună elevă a Școlii de Dumineca. In timpul cât a fost bolnavă, arăta mare dorință de-a trece la Domnul Isus, unde credea că va găsi pe iubita ei mamă. Un public numeros a asitat la serviciul funebru, precum și colegile sale de școală, cl. V. au asistat deasemenea și în semn de pioasă amintire, au depus o coroană de flori pe mormânt. Corurile bisericești noastre; și bisericești și Șcl. Dum. precum și fanfara, au servit în tot timpul.

Figura ei blândă, nu va fi uitată mult timp de cei ce au cunoscut-o

---

Oferiți și recomandați revista Glasul Evangheliei, pretenilor și rudeniilor D-voastră.

Rugăm pe toți abonații dela Glasul Evangheliei cari nu și-au achitat costul revistei, să binevoiască a ne trimite prin poștă costul ei. (N. B. în țară Lei 30, în străinătate benevol).

Adunarea din com. Mălchiu jud. Braşov, pe ziua de 7 Iunie a. c. a fost vizitată de preşedintele comunităţii, fr. P. Boşorogan însoţit de fr. S. Gavrieş.

De câţva timp era evidentă lipsa unui vestitor al cuvântului, care să reinvioreze starea noastră sufletească.

La aceasta lipsă, fr. preşedinte Boşorogan a răspuns în mod excepţional îndeplinind dorinţa inimilor noastre, datorită elaquenţii sale înţelepte şi atidunii fermecător de blândă ce-a avut-o în mijlocul nostru.

Pe această cale din nou aducem mulţumirile noastre acestor fraţi şi-i asigurăm, că ziua de 7 Iunie şi munca lor depusă între noi, va fi ca o rază luminoasă în amintirea celor ce i-au cunoscut, datorită profundelor bucurii în Domnul, cauzate de dânşii. — Rugativă pentru înaintarea cuvântului lui Dumnezeu.

Elena Iacob.

* * *

În ziua de 4-5 Iunie a. c. fraţii din Galaţi jud. Făgăraş şi jur au avut ocaziunea de-a se bucura mult în Domnul, având ca oaspe în mijlocul lor pe fr. Preşedinte P. Boşorogan; care împreună cu fr. Gavriş a dat multe sfaturi şi îndemnuri bune spre bucuria şi edificarea celor de faţă. La aceasta întrunire au luat parte mai mulţi fraţi din cercul de lucru, Făgăraş şi Braşov.

V. Iaru.

Fr. preşedinte al comunităţii, P. Boşorogan, începând cu data zilei de 3—17 Iunie a. c. a făcut un tur-nou misionar; vizitând mai multe localităţi unde avem fraţi, în jud. Sibiu, Făgăraş şi Braşov. În tot locul, fratele preşed. a avut mari bucurii împreună cu frăţietatea, pe care a îndemnat-o cu mai multe sfaturi, la o viaţă potrivită cu chemarea Sfântă, la care Domnul Isus Christos ne-a făcut, părtaşi.

* * *

Din cauza că fr. preşedinte a lipsit 14 zile dela birou, revista Glasul Evangheliei n'a putut apare mai curând; drept pentru care ne cerem scuze.

* * *

Aducem la cunoştinţa fraţilor ca să se păzească de escrocul ce a fost publicat în Glasul Adevărului dela Arad. El umblă pela fraţi şi vorbeşte de rău pe fraţii dela Uniune şi dela Oradea, apoi cere bani dela fraţi spunând că i-sau furat banii pe tren. El este o persoană de o viclenie rară. A înşelat pe mulţi fraţi cu bani. Sa prezentat şi la biroul nostru, încercând să ne înşele; dar aci s'a înşelat grozav. Dacă se va mai prezenta la fraţi, să fie dat la autorităţi. Este îmbrăcat luxos şi are înfăţişare de ţigan negru.

P. Boşorogan preşed.